

vint les normes íntegrament a l'acta i publicar-les després al BUTLLETÍ en la seva totalitat i posteriorment es varen sotmetre i aprovar en una Junta General del Consell. De manera que l'apreciació absolutament gratuïta que fa el Dr. Cambra de què ell és *l'únic Conseller que sabia l'esperit i lletra de les normes del Sindicat*, no és cert perquè els Consellers coneixien aquestes normes de quan es discutiren i les varen tornar a conèixer i repassar quan es tractà del cas concret a què es refereix el Dr. Cambra i, a més, és també una afirmació francament molesta per a tots els companys del Consell que s'ocupen amb interès de tots els assumptes i ningú els pot acusar d'ignorància o negligència.

Continua el Dr. Mas i Oliver rebutjant les afirmacions del Dr. Cambra en no jutjar correcta la seva conducta en aquest cas, car, segons queda plenament i clarament demostrat en les actes que abans s'han llegit, ell es va limitar a sotmetre el cas al Consell i precisament per delicadesa i per tractar-se del Dr. Cambra no es va permetre fer la més mínima consideració ni apreciació del cas. En ús del seu perfecte dret i àdhuc en compliment de la seva obligació, tractant-se d'un cas imprevist, es va limitar a portar-lo al Consell. Diu que se'l podria criticar si ell, per la seva iniciativa personal i sense cap altra consulta ni intervenció hagués pres una resolució, però, per a portar-ho a la consulta del Consell ningú absolutament pot fer-li la menor crítica, car resultaria àdhuc ridícul que es trobés matèria punible en què el Secretari d'un Consell portés a la deliberació dels seus companys un assumpte sobre el qual no hi ha acords o disposicions concretes que li marquin una norma a seguir. La millor demostració de què va procedir com devia en portar l'assumpte al Consell va ésser l'acord unànim de no lliurar la còpia, car si ell, sense consultar-ho, hagués fet altrament, s'hauria pogut dir lògicament que el Consell que per unanimitat va apreciar que no s'havia de lliurar la còpia li hauria pogut retreure una actitud contrària que ell personalment hagués adoptat. Afegeix que únicament no hi hauria hagut lloc a la consulta si s'haguessin seguit exactament tots els tràmits previstos en les normes i si entre altres coses s'hagués pogut examinar l'obrer i escoltat al metge de l'obrer.

Es refereix després a l'afirmació que fa el doctor Cambra en la seva lletra de què el document *no podia ésser sotmès a la deliberació d'altra potes-*

tat fent constar que aquesta suposició del doctor Cambra és igualment molesta i totalment falsa car cap Conseller es va permetre deliberar sobre el document, car tots són prou respectuosos de la missió dels pèrits. L'únic que féu el Consell va ésser deliberar sobre el cas que es presentava en forma especial i no previst en les normes, únicament per lliurar o no el document que es sollicitava pel Dr. Cambra.

Es refereix el Dr. Mas i Oliver a la consideració que fa el Dr. Cambra referent a l'acord del Consell en considerar que no s'havia emés dictament complet i fa avinent que aquesta apreciació o manifestació no va ésser mai exposada per ell, sinó que foren manifestacions dels Drs. Corachan i Celis, que consten en l'acta, i a les quals el Consell assentí. De manera que fou tot el Consell que ho va apreciar d'aquesta manera i que l'únic que no va fer-ho constar va ésser precisament ell, que en tota la deliberació de l'assumpte es va mantenir sense fer cap manifestació, segons s'ha fet constar repetidament. Queda, doncs, clarament demostrat que el Secretari no va permetre's qualificar el dictamen d'uns pèrits contràriament a' que amb manifesta falsedat afirma el Dr. Cambra.

Continua el Dr. Mas i Oliver dient que ha de fer constar, a més, que el Dr. Cambra va sotmetre el cas objecte d'aquest assumpte sense temps hàbil per a seguir tots els tràmits de les normes, però que ell, malgrat això, i per a evitar qualsevol reclamació, enlloc de contestar que no hi havia temps de donar curs a l'assumpte, com hauria fet en qualsevol altre cas, va ordenar que passant per sobre de tot i abandonant tot altre treball si era precis es fessin urgentment els tràmits per tal de donar compliment al Dr. Cambra.

Es feren els tràmits imprescindibles i s'arribà a convocar la reunió i fou després que el Consell, per unanimitat, va acordar no lliurar còpia del document que s'havia estés en la predita reunió. Quan després es va comunicar al Dr. Cambra l'acord de no lliurar-li còpia i en lamentar-se de l'acord fent constar que això el situava en una mala situació perquè es podria suposar que la reunió li havia estat desfavorable, el Secretari va creure atenedibles aquestes raons i es va permetre lliurar-li un certificat en el qual constava que el doctor Cambra havia comparegut a la reunió i s'havia sotmès al peritatge i que e's que no assistiren foren l'obrer i el seu metge. El Dr. Mas i Oliver s'acusa de no haver complert estrictament els